

Fremsettelse af et Forslag om Indlemmelse i den nærliggende Købstad af saadanne Kommuner, som der her er Tale om. Jeg vil imidlertid bede den højtærede Minister om ikke blot at overveje Muligheden og Rimeligheden af at indlemme saadanne Kommuner som de her omhandlede, altsaa fortrinsvis fattige Kommuner, men ogsaa tage under Overvejelse, om det ikke vilde være betimeligt samtidig at gøre Skridt til Frederiksberg Kommunes Indlemmelse i København.

Pinstrup: Tillægsbevillingslovsforlaget med dertil sig sluttende Betænkning og Bilag forekommer mig at være en levende Illustration til Rigsdagens ringe Betydning paa flere Omraader for Tiden. Vi ser Regeringen sætte Priser paa og udstede Forbud med Hensyn til snart sagt alt mellem Himmel og Jord, og saa faar vi bagefter en Meddelelse derom, som vi nu her har faaet. Administrativt bestemmer Regeringen saa at sige alt paa disse Omraader, og saa giver den i Flæng, eller maaske ikke i Flæng, Dispensationer efter eget Tykke. Det forekommer mig derfor, at paa det Omraade er det en magtesløs og lidet betydende Rigsdag, vi har Sæde i. Man kan maaske sige, at det er naturligt, thi vi er i 1915 valgt med den ene Opgave at komme herind og sige Ja til Grundloven; vi har ikke af Vælgerne faaet noget andet Mandat, maaske er det derfor, at Rigsdagen og Vælgerne paa disse Omraader er satte saa meget ud af Spillet, som de faktisk er. Hele Regeringens store Prisregulerings- og Dispensationspolitik er jo ført uden Rigsdagens Medvirken og uden Rigsdagens Kontrol, skønt Rigsdagen har været samlet i al den Tid. I mine Øjne bærer den Præget af megen Vilkaarlighed; er der en Linie deri, synes jeg, det er den, at man saa vidt muligt gaar udenom Andelsorganisationerne og derefter lader Landbruget betale Gildet.

Jeg ønsker her at fremdrage et Forhold, der har særlig Interesse, dels for den Egn, hvor jeg bor, dels for den Kreds, jeg repræsenterer, og det er Kartoffelhandelen eller rettere sagt Ikke-Kartoffelhandelen i det forløbne Aar. Der er nedsat et sagkyndigt Landbrugsudvalg — vi har mange Udvalg og mange Kommissioner, og der er af Regeringen nedsat et Landbrugsudvalg, hvori sidder saa udmærkede Mænd som de to Statskonsulenter i Landbrug, Fr. Hansen, Askov, og K. Hansen, Lyngby, desuden Professor Westermann, daværende Formand for de danske Land-

boforeninger, Landstingsmand Jensen-Toustrup, og Formanden for de danske Husmandsforeninger, Hr. Vandman fra Lolland eller Falster. Dette sagkyndige Landbrugsudvalg fremkom med en Indstilling til Regeringen; vedtaget enstemmigt af det samlede Udvalg, ogsaa med Tilslutning af Husmandsforeningernes Repræsentant, gaaende ud paa, at der gaves Landbruget Tilladelse til at udføre 1 Mill. Tdr. Kartoffler af sidste Aars store Kartoffelavl, af disse sagkyndige Mænd anslaaet til at være fra 11 til 13 Mill. Tdr. Det var altsaa kun en lille Brøkdel, der var Tale om at udføre. Denne Sag kom til Erklæring i Landbrugsraadet og blev der tiltraadt af alle Medlemmer, ogsaa Hr. Vandman, dog med Undtagelse af Hr. Chr. Johansen, den anden af de to Husmandsrepræsentanter i Landbrugsraadet. Men Regeringen gik imod Indstillingen til stort Tab for Landbrugerne i Landets magre Egne, dem, der dyrker Landets magre Jord og avler den store Part af Kartofflerne. Men saa sker der det mærkelige, at vi pludselig ser Regeringen optræde som Kartoffelhandler. Den gav sig til at sælge Kartoffler til Norge, lod dem opkøbe til en billig Pris, 4 à 4½ Kr., paa en Tid, da det var oplyst, at en gros-Prisen paa Kartoffler i Norge var ca. 12 Kr. Det hed sig, at til Gengæld for de billige Kartoffler, som de fik i Norge, skulde vi have billige Sild. Jeg har nu ikke opdaget, at nogen har set noget til billige Sild; men vi kan maaske faa at vide, om vi har faaet nogle saadanne her til Landet. Ved denne Forretning anvendte Regeringen private Mellemmand, private Forretningsmænd, men gik ganske udenom Andelskartoffeleksportforeningerne, hvoraf der findes nogle. Ja, jeg ved, at en saadan Forening, der har ansøgt om Dispensation for Udførsel af denne Vare, Kartoffler, end ikke har faaet Svar paa sin Henvendelse. For Øjeblikket optræder de private Kartoffelhandlere i Aalborg; de kan opkøbe Kartoffler af alle Sorter, selv blandede og usorterede, til Eksport til Norge og give en højere Pris, end der kan faas for velsorterede Spisekartofler. Man har med andre Ord hindret Landbruget paa de magre Jorder i at faa en større Indtægt paa denne Vare ved at forbyde en begrænset Eksport af den meget store Avl, vi havde sidste Aar. Jeg vil da gerne spørge om, hvem der har haft Fortjenesten ved den Handel — den Fortjeneste, der kunde være fremkommet ved den store Prisforskel paa Kartoffler i Danmark og Norge —, eller om man har